FACTSHEET
Ontruiming voormalig Postkantoor Den Helder

Achtergrond

- Er wordt al jaren flink geïnvesteerd in het stadshart van Den Helder en ook dit pand moet opgeknapt en een goede invulling krijgen.
- De gemeente heeft vanaf 2014 herhaaldelijke pogingen gedaan om met de heer Scholte afspraken te maken over de vestiging van een museum in dit pand. Ook heeft hij twee keer ruim de kans gekregen met een gedegen businessplan te komen en is hulp aangeboden bij het opstellen daarvan.
- In 2015 is een laatste ultieme poging gedaan er samen uit te komen onder leiding van een expert in cultureel vastgoed en bemiddeling tussen gemeente en kunstenaars. Begin 2016 bleek ook dit niet te lukken. Volgens besluit van de gemeenteraad is toen besloten het pand te verkopen.
- Inmiddels is het pand via een openbare inschrijving verkocht. En moet de heer Scholte het pand ook na diverse gangen naar de rechter verlaten.
    - Januari/ Februari 2018: Rechtbank Alkmaar oordeelt dat er geen enkele sprake is van een koopovereenstemming met Scholte
    - Maart 2018: Gerechtshof Amsterdam: Scholte moet voormalig postkantoor verlaten.
        - De gemeente heeft een spoedeisend belang bij de ontruiming.
        - Het gaat hier niet om huur-, maar om gebruikersovereenkomsten.
        - Alleen al de betalingsachterstand van ruim 19 duizend euro is een zodanige tekortkoming van Scholte dat ontbinding van de overeenkomsten gerechtvaardigd is.

  Op basis van deze uitspraak moet de heer Scholte het pand uiterlijk 13 april hebben verlaten.

Investeren in cultuur op basis van samenwerking en vertrouwen
Op basis van vertrouwen en goede samenwerking zijn in Den Helder de afgelopen paar jaar twee prijswinnende culturele gebouwen gerealiseerd: het theater De Kampanje in de monumentale hallen op Willemsoord. En de oude School 7 is omgebouwd tot een prachtige bibliotheek. De gemeente heeft de afgelopen jaren op allerlei manieren geprobeerd met de heer Scholte ook een vertrouwensband op te bouwen die nodig is om samen het museum in het postkantoor mogelijk te maken. Natuurlijk zijn kunstenaars en gemeenten anders. Dat is mooi en dat moet ook zo zijn. Dat het niet-slagen mogelijk aan dit verschil te wijten was, is ook onderkend. Juist daarom is in 2015 een externe projectleider betrokken die expert is in cultureel vastgoed en het bemiddelen tussen gemeenten en kunstenaars. Ook dat proces is uiteindelijk niet geslaagd. Het is écht geprobeerd. Helaas hebben alle inspanningen niet tot een mooi resultaat geleid. Dat de gemeente ondanks de ontstane teleurstelling niet uit was op het onmogelijk maken van een museale invulling blijkt ook uit het bestemmingsplan en de inschrijvingsvoorwaarden bij de verkoop.

Zorgvuldig omgaan met verantwoordelijkheid
De heer Scholte weet al sinds juni 2017 officieel dat hij het pand moet verlaten. Dit is vorige maand nogmaals door de rechter bevestigd. Hij heeft voldoende tijd gehad om zich hierop op voor te bereiden. Door niet te vertrekken en het op de spits te drijven, neemt hij zijn verantwoordelijkheid niet. De gemeente zal die verantwoordelijkheid voor de kunst nu overnemen. Onze deurwaarder gaat ons daarbij helpen, ondersteund door een gerenommeerd bedrijf in het verhuizen en opslaan van kunst. Om discussie over kunst en waarde daarvan te voorkomen worden alle objecten, uitgezonder bederfelijke waren, opgeslagen. Van alle objecten wordt een foto en beschrijving gemaakt. Het college heeft besloten bij de Rechtbank het verzoek in te dienen om conservatoir beslag te leggen op de kunstcollectie van de heer Scholte. Dit om zeker te zijn van verhaling van de openstaande schuld, gemaakte en te maken kosten voor ontruiming.